

Választás: csalás már a módszer is

A legalapvetőbb szempont egy választáson a választói akarat érvényre jutása: ha B-t többen részesítik előnyben A-val szemben, akkor A nem nyerhet. Olyan választás, ami ezt nem teljesíti: csak megtevesztés, csalás, ugyanis a választói akarral ellentétes eredményt hozhat ki (győztes A, miközben a többség B-t részesíti előnyben A-val szemben). Legtöbben azt hiszik, hogy a politikai választások teljesítik ezt az alapvető "Condorcet" kritériumot. Könnyen, egy célszerűen megválasztott példával bizonyítható, hogy nem:

Jelölt	34	33	33	<= szavazatok százalékban
A	1	3	3	A nyer, pedig
B	2	1	2	66% B-t preferrálja
C	3	2	1	A-val szemben

A példában a szavazók preferencia sorrendje (1-2-3): A-B-C, B-C-A ill. C-B-A.

Az utóbbi két csoport (33% + 33% =) 66% B-t előnyben részesíti A-val szemben. Viszont a **szavazólap kitöltések** (ez az átverés a szavazási rendszerben, hogy a választó ne fejezhessen ki akaratát) a harmadik csoport C-t jelöli (hiszen C-t preferálja elsősorban, miközben B-t előnyben részesíti A-val szemben) igen **lényeges információ** vész el.

- Semmivel nem kellene több papír ahhoz, hogy a választó sorrendet adhasson meg 1-2-3... formában
- Az összeszámlálás sem lenne számottevően költségesebb (a számlálók szellemi képességeit sem haladná meg)
- A matematikai irodalomban gyakran említik, hogy előfordulhat olyan eset, amikor nincs "Condorcet-győztes". Ugyanúgy, ahogy az átverés (jelenlegi) választásnál is elméletileg előfordulhat, hogy A és B hajszálpontosan ugyanannyi szavazatot kap: nagyszámú szavazónál ez nagyon kis valószínűségű, pusztán elméleti jelentőségű (újabb fordulóval megoldható).
- Szavazat-megosztás** már a magyarországi választások során is többször előjött: korábban főpolgármester-választáson, és 2014-ben látványosan az országgyűlési választások során: **a Fidesz a szavazatok 44% -át kapta (az állampolgárok 21%-a szavazott rá: 2132996 szavazat) és kétharmados többséget szerzett. Egyáltalán nem csak elméleti a probléma.** Éppen a manipulálhatóság a fő ismérve a jelenlegi rendszernek: hiába lenne egy szimpatikus képviselő, nem szavaznak rá, mert jó eséllyel "elveszne a szavazat". Hosszú távon (az oligarchia öröme) két párt megmaradását okozza (mint pl. az USA-ban, ahol pl. Rockefeller nyíltan dicsekedett vele: mindkét pártot támogatja hogy azok a számára előnyös törvényeket hozzák; a választás ugyanolyan formális vice, mint az államkapitalista rendszer – elterjedtebb megtevesztő néven "szocializmus" - idején megtartott választások voltak.)
- Ettől függetlenül egy másik csalás is van a rendszerben: A megválasztott teljesen mást csinál, mint amire felhatalmazást kapott (a rá szavazókat sem képviseli; miközben egyébként a teljes kör képviselője, tehát képviselnie kellene azokkal együtt, akik másra szavaztak). A "képviseleti demokrácia" nem demokrácia, csak egy (egyébként ügyes) többszörös átverés.

Egy demokráciában ha a polgárok arra alkalmas módszerrel (akár papíron, akár digitális aláírással) kinyilvánítják az érvényes törvények halmazát (pl. az 1959/IV törvény esetleg kisebb kiegészítésekkel, módosításokkal: a sokezer katyvaszos törvény - mik eredménye, hogy a kicsiktől erőszakkal fenyegetéssel elvesz és a nagyoknak juttat – felesleges, mitöbb káros) => **onnantól azok lesznek a törvények, függetlenül attól, hogy a maffia 100-199 bábja a parlamentben mást állít:** Akkor is, ha a véleménygyártó ipar (rövid néven "média") mást ordít, melyet a reklámokon keresztül úgy finanszíroznak, hogy nagyobb nézettséget élvezzenek azok az újságírók/celebek: akik elterjesztik azokat a nézeteket, amik a tisztességes dolgozó emberek kiszolgáltatottságát, ugyanakkor az oligarchia hatalmát (ez ugyanaz a reláció: P kiszolgáltatottsága R felé == R hatalma P felett) okozzák, fenntartják és erősítik.

A kinyilvánításhoz nem kell 4 év: az új törvények akár a következő hónap elejétől érvénybe léphetnek (célszerűen az elterjesztéshez szükséges 2-4 hét (adók esetén 3-12 hónap) után. Természetesen a 4 évenként hozott kb. 500 törvény csak az átverést szolgálja, a zavarosban halászóknak kedvez: évente 1-2 törvénymódosításnál több a társadalom számára nem szükséges. **Ha tényleg fontosnak tartják az emberek, akkor ezt kinyilvánítják és érvénybe lép törvénymódosítás vagy új törvény** (és aki ezen törvény ellen cselekszik, az büntethető bűnöző, még ha a 100-199 képviselő által elolvasott, vagy elolvasás nélkül meghozott – utóbbi a jellemző – áltörvények szerint jár is el!), **ha nem akkor nem.** Digitális aláírással az akarat-nyilvánításnak a költsége évente egy üveg sör ára alatt lenne (ahogy autópálya matricát is lehet digitálisan venni), jóval olcsóbb, mint a papíros megoldásé (amit szintén választhatna helyi digitális közjegyzőjén keresztül bárki: a személyi azonosság ellenőrzése nem digitális módszerrel, és annak digitális tanúsítása pluszköltség, kb. 2-3 sör, még mindig csak csekély töredéke a jelenlegi kamu-választási és báb-törvényhozási infrastruktúrának).

Ami "esetleg érdekes lehet": Nemcsak a választási rendszer csalás: az adórendszer, és pl. az államnak álcázott pénz teremtése a banki hitelezés során szintén. *A kognitív disszonancia redukció* miatt az emberek szeretnének tudomást nem venni ezekről: kényelmesnek tűnhet, de csúnyán megbosszulja magát: "lehet, hogy ez hozza rájuk a bajt".